

ДУША ИЗМЕЂУ РАЂАЊА И ЉУБАВИ

Проф. др Светозар Радишић

Карл Густав Јунг је исправно мислио да је душа посредник између свесног субјекта и субјекту неприступачних дубина несвесног, да приступ души мора бити холистички (јер је она недељива целина, у којој „све зависи од свега“), да како год замишљали однос Бога и душе она не може бити нешто издвојено, будући да јој је подарена способност одношења према божанству и, коначно, да душа неспорно поседује религиозну функцију.

Мада је човек четвороструко кодиран (вечним душевним записом, генетским кодом, утицајем галактичког склопа у моменту зачећа и именом), он на сва четири кода може да утиче.

Први код, поменут као вечни душевни запис, је вечна душа у којој су информације из свих претходних живота. Њено освешћивање је истовремено самосхватање циља живота и достигнутог нивоа у току претходних самодовршавања. Она је део Бога. Њу прожима Бог. Она је умна компонента личности, ван тела је свесна, а у телу настоји да се освести. Одређује карактер личности. Везана је за мисли. Умна компонента душе се усавршава тако што личност мисли о својим мислима, и води рачуна о изговореним речима и својим поступцима, будући да поновљени поступци стварају навике, навике стварају карактер, а карактер обликује судбину и показатељ је достигнутог нивоа у самодовршавању душе.

Други код, је генетски код. Одређује темперамент личности. Везан је за емоције, а самим тим за психу. Како је личност обједињени темперамент и карактер, после живота уписује се у подсвесни део душе, док карактер припада свесном делу. То значи да је душа ван тела трезвена и без емоција. Генетика се може мењати свесном променом понашања (мењањем структуре личности преко подсвести), што одговара самодовршавању душе у целини.

Трећи код, произилази из утицаја Сунца и планета на душу у моменту зачећа, односно у тренутку уласка душе у тело. Будући да је реч о утицају затечених, текућих, прожимајућих енергија на душу и тело, највероватнија улога тог кода је прилагођавање душе енергијама, телу, простору и времену. Космички енергијски сплет даје души животну енергију, обликује нагон, инстинкт и интуицију. Научници су доказали да од утицаја звезда и планета зависи од којих ће болести личност боловати, телесно, енергијски и душевно. Тај утицај се може смањити, тако што се ублажују програмиране болести. Познато је да већ ембрион има јединствену ДНК, којој одговара јединствена душа. Иако се ембрион види само под микроскопом, он је потенцијално новорођенче које може да воли и буде вољено. Ембрион у себи чува прошлост читавих генерација, душу човека, срце личности, будућност рода... Један ембрион!

Четврти код душе је име новорођенчета. Именовањем бебе човекова целина (тело, животна енергија и душа) добија одговарајући, веома значајан информациони програм, са снагом талисмана и тако настаје нова личност. Име се може променити или се могу искористити предности имена и потиснути његове слабе стране. Све се своди на истину да су информације пресудне за све животне догађаје.

Кодирање душе је, у ствари, одређивање њене информационе суштине. Међутим, ништа мање није важан процес који јој претходи: њено настајање, стварање (рађање). Реч је о процесу у којем се душа енергијски издваја, структурно и информационо уобличава, бира будућа искушења за самодовршавање и потом улази у ново тело.

Код из вечне душе се мења препознавањем задатка од стране личности, односно освешћивањем личности и бригом о сврси постојања. Личност и душа су још један космички дуалитет – врста космичких двојника. Савладавањем привидно непремостивих животних препрека, временом се

личност и душа препознају и постају једно. Након тога освешћени човек је слободан, а такав увек бира беспрекоран живот.

По свему судећи, довољно усавршена душа растапа се у љубав у јединственом Савршенству. Само се довољно довршена душа више не помаља у обновљеним животима, будући да се жељно, вољно и свесно стапа са Праизвором. Тако се завршава још један за људски ум недостижан и због несавршености логике, писма и језика неописив космички циклус, препун повремених усхићења.